

G R A E C I T A T I S

- Διαβάλλειν**, triminali I, 2, 31: iniuriam reddere II, 6, 34.
- Διαβιώσκειν**, semper et continuo vivere II, 1, 23.
- Διάγειν**, vivere I, 3, 5: III, 13, 9, 2.
- Διαγίγνομαι**, διαγεγένηται ποιῶν, semper fecit IV, 8, 4. *Ern.*
- Διαγιγνώσκω**, discerno IV, 1, 5. *Ern.*
- Διαγράμματα**, difficiliora in astronomia theorematata et problemata IV, 7, 3. quia lineis variis iuicem intercurfantibus describuntur et demonstrantur. Ita praeter figuras geometricas etiam figurae statuariorum et pictorum dicuntur διαγράμματα a Platone Reipubl. VII. p. 158 ed. Biont.
- Διάδηλος**, perspicuus IV, 4, 1.
- Διαδύομαι**, perumpo, peruado II, 6, 22. *Ern.*
- Διαδρυλλῶμαι**, celebror I, 1, 2. *Ern.*
- Διαδρύπτεισθαι**, superbire, insolere I, 2, 24, 25. *Ern.* διὰ τὸν πλῆτον, ob diuitias emolliri delictis IV, 2, 35.
- Διαζώννυμι**, cingo III, 5, 25. *Ern.*
- Δίαιτα**, modus viuendi in cibo, vestitu, aedificiis, famulatio etc. I, 2, 5: I, 3, 3: victus I, 6, 5: victus habitusque II, 1, 15.
- Διαιτήματα σπανιώτερα τὰ καὶ πολυτελέστερα**, rara et quae parui sumi nequeunt opsonia I, 6, 5. *Ern.*
- Διαιτᾶσθαι**, degere, viuere I, 6, 2: II, 3, 2: κοσμίως, temperanter et modice viuere III, 14, 7.
- Διακείσθαι πρὸς ἀλλήλους etc.** I, 1, 13. eandem eorum inter se esse, quam furiosorum, rationem: *Ern.* comparatum esse II, 3, 18: ἐναρεσκοτέρως τῷ ἀρχοντι, magis dicto audientem esse imperatori III, 5, 5: ἀγροικοτέρως τὴν ψυχὴν, animo rusticiore praeditum esse III, 13, 1.
- Διάκονος**, seruus qui cibos ministrat I, 5, 2.
- Διαλαμβάνεισθαι**, διελημμένοι τὸ βάρος, thoraces dispartiti per totam suam molem pondus suum, dum corpori applicantur, ne grauetur homo III, 10, 13.
- Διαλανθάνειν θεῶς**, diis esse occultum I, 4, 19.
- Διαλέγειν**, discernere IV, 5, 11 12. διαλέγεσθαι quid v. *ibid.*
- Διαλεκτικός**, *syn.* διαλέγεσθαι δυνατός, de rep. deliberandi peritus IV, 5, 12.
- Διαμένειν**, permanere III, 5, 12.
- Διανοεῖσθαι**, in animum inducere III, 6, 2.
- Διανύτειν**, perficere II, 4, 7.
- Διαπονεῖσθαι**, labores exantlare II, 1, 33.
- Διαπράττεισθαι**, perficere II, 9, 7: *actiue* II, 3, 13.
- Διάπυρος λίθος**, lapis ignitus, candens IV, 7, 7.
- Διαρχέστατα**, vt nihil desit II, 8, 6. *Ern.*
- Διασαφηνίζω**, trado, doceo III, 1, 11. *Ern.*
- Διασιωπῶν** III, 6, 4. *vide not.*
- Διατείνεισθαι**, excitare se, intendere animum ad aliquid III, 7, 9: διατειναμένος Φεύγειν, contento gradu fugere IV, 2, 22. *Ern.*
- Διατελῶ νομίζων**, semper statuo I, 6, 9: *c. adiect. sensu participii* I, 6, 2.
- Διατιθέμαι τινὰ**, opinione imbueret aliquem I, 2, 52. *Vid. n.* I, 6, 3: IV, 2, 40: instituere II, 1, 9, 27.
- Διατίθεμαι**, vtor I, 6, 13: afficior, in malam partem, III, 13, 6: IV, 2, 40. πῶς οἶει σε διατεθῆναι ἄν, quomodo putas te affectum discessurum fuisse? *eleganter.* *Ern.* αἰσχρῶς τὸ σῶμα, vtor corpore turpiter affecto I, 5, 5: ἔργον, lite vti II, 6, 23.
- Διατρέφειν**, plane alere, ita vt nihil desideretur III, 6, 13.
- Διατρέχειν τὰ ἡδέα**, percurrere, h. e. cupide ferui, vti II, 1, 31.
- Διατρέβειν μετὰ τινος**, IV, 1, 1. esse cum aliquo.
- Διαφαίνειν διὰ**, elucere per III, 10, 5.
- Διαφέρειν τινὸς ἐπὶ σοφία**, prudentia excellere alicui IV, 2, 1: τινι, aliqua re praestare III, 9, 1: